

**БРАТЯ ГРИМ**  
**МОНАХЪТ ОТ РУДНИКА В**  
**ХАРЦ**

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Двама рудничари работели винаги заедно. Веднъж, като тръгнали на работа и стигнали до мястото, те забелязали, че нямат достатъчно масло в лампата си за една смяна. „Какво да правим сега? — запитали се един друг. — Ако маслото ни се свърши, така че да трябва да се измъкваме по тъмно, това няма да е добре, защото шахтата ще е вече опасна. Ако пък тръгнем сега да носим масло от къщи, надзирателят ще ни накаже, и то с удоволствие, защото ни е хвърлил око.“ Както стояли умислени, далеч в тунела забелязали светлинка, която се приближавала към тях. Първоначално се зарадвали, ала когато наближила, се ужасили, защото в тунела към тях вървял приведен някакъв чудовищен мъж с великански ръст. На главата си имал капюшон, а и изобщо бил облечен като монах, ала в ръката си носел огромен миньорски фенер. Когато достигнал до двамата застинали от страх мъже, той се изправил и казал: „Не бойте се, не искам да ви сторя никакво зло, ами по-скоро добро.“ След което взел техния фенер и пресипал масло от своята лампа. След което грабнал копача и за един час изработил повече, отколкото те биха изработили за цяла седмица прилежен труд. След което рекъл: „Не казвайте никому, че сте ме видели“, ударил с юмрук лявата стена, тя се разтворила и рудничарите съзрели дълъг тунел, проблясващ в злато и сребро. И тъй като неочакваното сияние заслепило очите им, те се обърнали, а когато отново погледнали натам, всичко било изчезнало. Ако били запречили копача или някой друг свой инструмент, тунелът щял да остане отворен и те да се сдобият с голямо богатство и почести; но щом отвърнали поглед, всичко изчезнало. Във фенера им обаче останало маслото на духа от рудника, което никога не намалявало и това все пак им било от полза. Но след години, когато една неделя пирували и се веселили с добри приятели в кръчмата, разказали цялата история и когато тръгнали на работа в понеделник сутринта, в лампата нямало никакво масло, така че и те като всички останали трябвало всеки път да я пълнят отново.

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.